

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Ево браћо и сестре молитвама нашим убогим и никаквим, сетили смо се наших милих и драгих покојника, наших отаца, праотаца, браће и сродника и свих оних који су у правој вери уснули у Господу. Молили смо се за покој њихових душа, да их Господ настани и упокоји тамо где нема болести и туге и уздисања, него где је живот бесконачни.

Смисао данашњег дана браћо и сестре јесте тај, што је Апостол Павле говорио тадашњим Хришћанима: „Нећу вам затајити браћо да не жалите за онима који су умрли као они који немају наде“. Ми сви знамо која је жалост и туга када изгубимо свога некога блискога, сродника или познаника, али тугујемо по природи људској а не зато што немамо наду у милост Божију. Господ је рекао: „Ја сам васкрсење и живот, ко верује у мене живеће до века“.

Оне које су живели у вери Православној, који су живели по закону Божијем, који су испуњавали заповести Христове, који су чинили добра дела, кајали се за своје грехе које су као људи чинили, они су се удостојили да се упокоје у тој блаженој и чистој вери Православној, и да се удостоје милости Божије да их тамо настани у Царству своме Небескоме.

Смрт је природна последица прародитељског греха браћо и сестре, и сви који су на природан начин рођени они кроз смрт одлазе из овога живота. Али они нису мртви, јер је речено да Бог није Бог мртвих, него Бог живих. Сви су у Богу живи и они који су отишли и ми који ћемо данас, сутра отићи, и они после нас до краја света и века, живети на овој земљи и отићи одавде. Сви су они у Богу живи, јер је Бог створио човека за живот вечни и бесмртни, његова душа је бесмртна, и зато у Богу нема мртвих већ само живих.

Али будући да смо сви ми људи подложни гресима и страстима и слабостима, да смо у животу много грешили и ако смо се кајали, нисмо сигурни да ли смо Богу угодили, зато Света Црква има

молитве за упокојене, не за мртве, него за оне који су се упокојили, који су стекли мир у Господу, који су отишли одавде. Има молитве којима се молимо Богу да покаже милост своју, и да им опрости све грехе, вољне или невољне. И да их настани тамо где нема болести, туге, уздисања него где је живот вечни значи у Царству Небескоме у животу вечноме.

Света Црква је одредила неколико дана у години, који се зову Задушнице, али је одредила и свака субота је дан мртвих. Када се Црква посебно у молитвама својим у службама својим, сећа оних који су одавде отишли, дакле сећа се својих чланова, својих чеда који су отпутовали одавде и моли се Богу за покој њихов, и за њихове душе да нађу мира и покоја у Царству Христовоме.

Нека би Господ примио и данашње наше молитве заједничке за наше сроднике и покојнике, да њима дарује Рајско насеље, живот вечни а нама да дарује снаге и духовне и телесне, да останемо и истрајемо на путу праве вере да би смо када пођемо одавде и ми у правој и истинитој вери завршили земаљски живот свој, и прешли у тој вери у живот вечни и бесмртни тамо где нема туге ни болести ни уздисања, да би смо тамо са свима њима и са свима Светима и ми славили Оца и Сина и Светога Духа, кроза све векове и сву вечност. Амин.

Нека је срећан и Богом благословен данашњи дан и празник.